

Arrest

nr. 322 472 van 26 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar ouders X en X, op 10 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de ouders/wettelijk vertegenwoordigers van de verzoekende partij en hun advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen als minderjarige België binnen op 15 juli 2021 samen met haar ouders en jongere zus. Op diezelfde dag verzoeken verzoeksters ouders om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ook in verzoeksters naam, als vergezellende minderjarige, worden ingediend.

Op 7 maart 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van deze verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Op 8 juni 2022 wordt het door verzoeksters ouders tegen deze beslissingen ingestelde beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 273 768. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 26 oktober 2022 dienen verzoeksters ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken worden andermaal, op basis van artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, ook in verzoeksters naam, als vergezellende minderjarige, ingediend.

Op 2 maart 2023 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van deze verzoeken. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep wordt door de Raad bij arrest nr. 308 482 van 18 juni 2024 verworpen.

1.3. Op 16 juli 2024 dient verzoekster, net als haar broer, als begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 september 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 30 september 2024 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen werd jij, T. M., geboren op 23/09/2016, heb je de Georgische nationaliteit en ben je van Yezidi origine. Op 12/07/2021 verliet je Georgië samen met je moeder U. A. (X.XXX.XXX) en je vader T. G. (X.XXX.XXX) om naar België te komen. Op 15/07/2021 dienden je ouders een verzoek om internationale bescherming dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend.

Voor hun beide verzoeken werd op 09/03/2022 een negatieve beslissing genomen. Op 18/03/2022 dienden je ouders beroep in tegen deze beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 08/06/2022 voor beiden het arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire bescherming. Tegen deze beslissingen kan geen beroep meer worden ingediend. De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 26/10/2022 dienden je ouders beiden een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat voor beiden op 10/03/2023 onontvankelijk werd verklaard. Op 20/03/2023 gingen je ouders tegen de beslissingen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat voor beiden op 18/06/2024 werd verworpen. Tegen deze beslissingen kan eveneens geen beroep meer worden ingediend. De beslissingen in het kader van dit verzoek zijn bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 16/07/2024 diende je een eigen verzoek tot internationale bescherming in. Je moeder verklaart hierbij dat je vier jaar oud was toen jullie vertrokken uit Georgië en dat jij de ruzies en conflicten in de familie toen hebt meegemaakt en dit je erg bang maakte. Daarnaast had je vader psychische problemen in Georgië en was jij getuige van zijn vreemd gedrag. Door die problemen begon je pas op je vijf jaar te spreken. Ook in België was je erbij toen je vader onder dwang werd meegenomen door de politie en hierna naar een psychiatrische instelling ging, waar hij de diagnose schizofrenie kreeg. Bij terugkeer vreest je moeder dat de problemen zich zullen herhalen en geeft ze ook aan dat jij geen Georgisch kan schrijven en lezen en dat dat een probleem kan vormen dat jou stress kan bezorgen.

Ter staving van je asielrelaas legde je moeder je originele paspoort en geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo kon je moeder T. M. verklaringen afleggen in jouw plaats, omdat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden. Er werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) namelijk vastgesteld dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord, omdat je wegens je jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Daarom werd aan jouw moeder de mogelijkheid geboden om de motieven in jouw plaats uiteen te zetten. Naast je moeder was ook jouw advocaat aanwezig bij het persoonlijk onderhoud en verkeerden zij beiden in de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Er werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming rekening gehouden met je jeugdige leeftijd, maturiteit en beperkingen, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van je moeder dat je verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken van 15/07/2021 en 26/10/2022 (CGVS, p. 4-5), waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Zo beweerden je ouders problemen te hebben met hun beide families en gaf je moeder aan dat je vader psychische problemen had. Deze problemen werden door het CGVS in de beslissing van 9 maart 2022 als ongeloofwaardig beschouwd door tegenstrijdigheden en volatiele weergave van de gebeurtenissen. Omtrent de psychische problemen van je vader werd vastgesteld dat hier geen vrees aan verbonden was en er geen indicaties zijn dat je vader in Georgië niet behandeld zou worden. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en deze beoordeling blijft bijgevolg onverkort gelden.

Betreffende je voogd haar verklaringen dat je door de problemen in Georgië ontwikkelingsproblemen hebt gekregen, dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald etniciteit, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Je moeder haalde aan dat je in Georgië angst had en dat je het moeilijk hebt gekregen met spreken (CGVS, p. 4). Deze door jouw voogd ingeroepen medische en ontwikkelingsproblemen houden echter geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Je dient je voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Betreffende je moeder haar vrees voor jou dat het grote gevolgen kan hebben indien je vader zijn mentale toestand weer verslechtert en dat het je stress kan bezorgen indien je beide ouders niet in goede gezondheid verkeren (CGVS, p. 4-5), herhaalt het CGVS het argument dat er geen indicaties zijn dat hij in Georgië niet behandeld zou worden. Hieromtrent stelt het CGVS vast dat je moeder geen pogingen heeft ondernomen om na te gaan welke hulp voor je vader beschikbaar is in Georgië nu hij de diagnose van schizofrenie heeft gekregen (CGVS, p. 5) en dat men meer doortastende pogingen kan verwachten om dit na te gaan.

Je moeder gaf tot slot ook nog aan dat je geen Georgisch kan lezen en schrijven en je hierdoor stress zou kunnen krijgen in Georgië (CGVS, p. 4). In dit verband dient er te worden opgemerkt dat je acht jaar oud bent. Er kan bijgevolg wel degelijk verwacht worden dat je dit nog leert, zeker in het geval van een terugkeer naar Georgië.

De documenten die in jouw naam werden neergelegd ter staving van je asielaanvraag veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort en geboortakte gaan enkel over je herkomst, die niet betwist wordt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, § 4, 57/6, § 3, 6° en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 22*bis* van de Grondwet, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoekster in op haar kwetsbaar profiel. Zij benadrukt in deze dat zij in haar korte leven al veel traumatische zaken meemaakte daar zij getuige was van het geweld van haar families ten aanzien van haar moeder en haar vader en dat zij uit angst vaak niet kon slapen 's nachts. Haar moeder verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud, dat zij in naam van verzoekster aflegde, dat verzoekster hierdoor ontwikkelingsproblemen heeft en moeite had met spreken, dat haar toestand na haar vertrek uit Georgië vanaf haar vijf jaar is beginnen verbeteren en dat zij sessies volgde bij een psychologe, maar zij hiermee is gestopt omwille van school. Verzoekster besluit dat niet kan ontkend worden dat haar verblijf in Georgië een sterke impact op haar heeft gehad.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoekster in op de elementen eigen aan haar dossier. Zij betoogt dat, in weerwil tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, zij wel degelijk eigen elementen aanhaalt die niet dezelfde zijn als de elementen vooropgesteld door haar ouders in het kader van hun beschermingsverzoeken. Zij vervolgt dat haar ouders hun verzoeken baseerden op hun eigen familiale problemen en dat er onmogelijk gesteld kan worden dat verzoekster geen eigen elementen aanhaalt, gelet op het feit dat zij zelf getuige was van deze problemen en dit een sterke impact had op haar ontwikkeling. Daarnaast benadrukt zij dat zij geen Georgisch kan lezen of schrijven, zij op zeer late leeftijd is beginnen spreken, zij niet meer is aangepast aan het Georgisch schoolsysteem en zich niet meer zal kunnen aanpassen bij terugkeer.

In een derde middelonderdeel gaat verzoekster in op het hoger belang van het kind. Na een theoretische uiteenzetting in dit verband besluit verzoekster dat de bestreden beslissing geen enkele motivering bevat met betrekking tot het hoger belang van het kind, ondanks dat dit een doorslaggevende overweging zou moeten zijn voor de commissaris-generaal. Wat betreft het gestelde in de bestreden beslissing dat verzoekster op achtjarige leeftijd nog kan leren lezen en schrijven in het Georgisch, benadrukt zij dat zij ontwikkelingsmoeilijkheden heeft waardoor het verre van evident is dat zij Georgisch zal kunnen leren lezen en schrijven. Hierdoor zal haar recht op onderwijs volgens haar tot in de kern uitgehold worden. Zij vervolgt dat het cumulatief effect van discriminatie vervolging kan uitmaken, hetgeen blijkt uit het "*Handbook on procedures and criteria for determining refugee states and guidelines on international protection*" van het UNHCR van februari 2019, en dat de commissaris-generaal een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging moet maken. Te dezen onderstreept verzoekster dat er een risico is op discriminatie omwille van het feit dat zij geen Georgisch kan lezen en schrijven. Zij voegt hieraan toe dat er niet betwist wordt dat haar vader ernstige psychologische problemen heeft en een levenslange behandeling voor schizofrenie moet volgen en dat zij hierdoor riskeert gestigmatiseerd te worden.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad om haar te erkennen als vluchteling, ondergeschikt om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog volgend bijkomend stuk bij het voorliggende verzoekschrift:

- schoolattest (stuk 2).

2.2.2. Ter terechtzitting maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, waarin zij uitgebreid verwijst naar informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als

administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.2. In de mate dat verzoekster aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Waar verzoekster de schending opwerpt van artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van het Handvest en van artikel 22*bis* van de Grondwet, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoeken van de minderjarige verzoekster al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het "*belang van het kind*" is in die zin in het specifieke kader van zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekster en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoekster afgenomen door haar moeder, gelet op haar jonge leeftijd en gebrek aan voldoende onderscheidingsvermogen om dit zelf te doen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoekster minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op haar van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden de zeer jonge leeftijd van verzoekster. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoekster, maakt verzoekster niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door *in casu* te oordelen dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo kon je moeder T. M. [lees: U. A.] verklaringen afleggen in jouw plaats, omdat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden. Er werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) namelijk vastgesteld dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord, omdat je wegens je jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Daarom werd aan jouw moeder de mogelijkheid geboden om de motieven in jouw plaats uiteen te zetten. Naast je moeder was ook jouw advocaat aanwezig bij het persoonlijk onderhoud en verkeerden zij beiden in de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Er werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming rekening gehouden met je jeugdige leeftijd, maturiteit en beperkingen, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoekster, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 27 september 2024, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”, waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.” De ouders van verzoekster dienden zelf twee verzoeken om internationale bescherming in. Het eerste verzoek werd

door de commissaris-generaal geweigerd op 7 maart 2022, hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 273 768 van de Raad van 8 juni 2022. Het volgende, tweede, beschermingsverzoek werd door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard op 2 maart 2023, hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 308 482 van de Raad van 18 juni 2024. Deze beslissingen en beoordelingen zijn bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. In eerste instantie wordt tijdens de administratieve procedure gewezen op de problemen die verzoeksters ouders kennen met hun families, de psychologische problemen van de vader van verzoekster en de gevolgen die dit alles op haar had en bij terugkeer zal hebben.

2.3.8.1. Vooreerst stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoeksters moeder in haar naam tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde ontegensprekelijk blijkt dat verzoekster haar eigen verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die haar ouders reeds aanhaalden ter staving van hun twee verzoeken om internationale bescherming (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 3-5). Zo beweerden haar ouders problemen te hebben met hun eigen families en gaf haar moeder aan dat haar vader psychische problemen had. De beoordeling van deze verzoeken, zowel door de verwerende partij als de Raad – waarin naar voren komt dat de problemen van verzoeksters ouders met hun families ongeloofwaardig zijn, dat er aan de psychische problemen van haar vader geen vrees, dan wel ernstige schade gekoppeld werd en dat zij niet aannemelijk maken dat hij voor deze problemen in Georgië geen behandeling zou kunnen krijgen – is definitief. Dit wordt in het verzoekschrift ook niet ontkend, integendeel zelfs. Aldus, waar zij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die haar ouders reeds aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken, *i.e.* een vrees ten aanzien van de families van haar ouders en de psychologische problemen van haar vader en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoekster alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoekster gelden.

2.3.8.2. Wat betreft de problemen die verzoekster zelf zou gekend hebben en bij terugkeer zal kennen omwille van voormelde problemen in Georgië wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende overwogen:

“Betreffende je voogd haar verklaringen dat je door de problemen in Georgië ontwikkelingsproblemen hebt gekregen, dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald etniciteit, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Je moeder haalde aan dat je in Georgië angst had en dat je het moeilijk hebt gekregen met spreken (CGVS, p. 4). Deze door jouw voogd ingeroepen medische en ontwikkelingsproblemen houden echter geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Je dient je voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Betreffende je moeder haar vrees voor jou dat het grote gevolgen kan hebben indien je vader zijn mentale toestand weer verslechtert en dat het je stress kan bezorgen indien je beide ouders niet in goede gezondheid

verkeren (CGVS, p. 4-5), herhaalt het CGVS het argument dat er geen indicaties zijn dat hij in Georgië niet behandeld zou worden. Hieromtrent stelt het CGVS vast dat je moeder geen pogingen heeft ondernomen om na te gaan welke hulp voor je vader beschikbaar is in Georgië nu hij de diagnose van schizofrenie heeft gekregen (CGVS, p. 5) en dat men meer doortastende pogingen kan verwachten om dit na te gaan.”

Het louter herhalen in het verzoekschrift van deze verklaringen, met inbegrip van de overigens geenszins met enig begin van bewijs gestaafde verklaring dat verzoekster naar de psycholoog ging maar hiermee stopte omwille van school, vermag geen afbreuk te doen aan deze pertinente overwegingen. Verder voegt verzoekster hier in het verzoekschrift aan toe dat zij, omwille van het feit dat haar vader ernstige psychologische problemen heeft en een levenslange behandeling zal moeten volgen voor schizofrenie, in Georgië gestigmatiseerd en gediscrimineerd zal worden. De Raad merkt op dat dit een loutere blote bewering is die zij geenszins weet hard te maken. Gelet op het voorgaande betreffen verzoeksters voorgehouden problemen geen eigen feiten die een apart verzoek in haar hoofde rechtvaardigen.

2.3.9. Tevens wordt tijdens de administratieve procedure gewezen op het feit dat verzoekster geen Georgisch kan lezen en schrijven en dat zij hierdoor stress zou kunnen krijgen in Georgië (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4). Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster acht jaar oud is en er aldus van haar kan verwacht worden dat zij dit nog kan leren bij terugkeer, betoogt verzoekster in het verzoekschrift dat zij kampt met ontwikkelingsstoornissen waardoor dit niet evident is. Waar zij wijst op ontwikkelingsstoornissen, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat noch in het kader van de administratieve procedure, noch in het kader van onderhavige beroepsprocedure enig attest of begin van bewijs is neergelegd waaruit dit vermag te blijken, laat staan dat uit deze niet gestaafde ontwikkelingsstoornissen kan blijken dat verzoekster niet in staat kan worden geacht Georgisch te leren lezen en schrijven. Ook het gestelde dat verzoekster door de problemen in Georgië pas op de leeftijd van vijf jaar is beginnen spreken, toont dit niet op afdoende wijze aan. De Raad stelt verder vast dat uit het bij het verzoekschrift gevoegde schoolattest d.d. 10 oktober 2024 van haar schoolgang in België (stuk 2 bij het verzoekschrift) blijkt dat verzoekster, die op dat moment acht jaar was, voor het schooljaar 2024-2025 werd ingeschreven om de lessen van het tweede leerjaar in het Nederlands te volgen. Dit in samenhang gezien met de verklaring van verzoeksters moeder tijdens het persoonlijk onderhoud dat verzoekster reeds Nederlands leest en schrijft (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4), toont aan dat verzoekster in staat was zich de Nederlandse taal eigen te maken, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij ook over de nodige intellectuele capaciteiten beschikt om zich ook de Georgische taal (verder) zal kunnen eigen maken. Verzoekster toont ook nergens aan dat zij met haar in België verblijvende gezin geen Georgisch zou praten, temeer haar ouders in het kader van hun beschermingsverzoeken en haar moeder in het kader van haar eigen verzoek beroep deden op een Georgische tolk en er in het onderhavige verzoekschrift zelf expliciet verzocht wordt om tijdens de terechtzitting en in het kader van huidige procedure te worden gehoord met de bijstand van een tolk Georgisch. Zo aangenomen zou kunnen worden dat verzoekster bij een terugkeer naar Georgië mogelijks enkele aanpassingsproblemen en/of een lichte verstoring in haar onderwijs zou kennen, en dit onder meer omdat zij het Georgische alfabet aldaar nog zou moeten aanleren/herleren, dan is het loutere gegeven dat verzoekster, net zoals eenieder die verhuist naar een ander land, initieel enkele aanpassingsmoeilijkheden zou kunnen ondervinden, *an sich* onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming. Verder toont verzoekster in dit kader *in concreto* hoegenaamd niet aan en maakt zij op generlei wijze aannemelijk dat zij louter omwille van deze mogelijke, initiële aanpassingsmogelijkheden daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd en uitgesloten en/of zou worden gediscrimineerd; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk maken dat dit in een dusdanig ernstige mate zou zijn dat dit zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Evenmin toont verzoekster aan dat zij in dit geval haar rechten niet zou kunnen doen gelden in haar land van herkomst en dat zij aldaar verstoken zou riskeren te blijven van de hulp, ondersteuning en bescherming vanwege haar eigen, nationale autoriteiten.

2.3.10. Verder wijst verzoekster in het verzoekschrift (en in haar ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota) op het gegeven dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst.

Georgië fungeert inderdaad niet langer op de lijst van veilige landen van herkomst in het meest recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Ten tijde van het persoonlijk onderhoud dat verzoeksters moeder in haar naam bij het commissariaat-generaal aflegde op 6 september 2024 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd.

De Raad is van oordeel dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekster thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst niet betekent dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad

niet langer meer tot het besluit zouden kunnen komen dat er in hoofde van een Georgische onderdaan geen nood is aan internationale bescherming of dat de Georgische onderdanen die momenteel in België internationale bescherming vragen, geconfronteerd worden met problemen die noodzakelijkerwijs allemaal vallen onder vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Ongeacht of een land beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, is het aan de verzoeker om internationale bescherming om op een concrete manier aan te tonen dat er in diens hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. *In casu* heeft verzoekster de mogelijkheid gekregen om eigen elementen aan te halen die een afzonderlijk onderzoek voor haar rechtvaardigen, werd haar moeder in het kader hiervan in haar naam gehoord bij het commissariaat-generaal en heeft er een individueel onderzoek plaatsgevonden. De commissaris-generaal is op basis van alle stukken van het dossier tot het besluit gekomen dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk onderzoek voor haar rechtvaardigen. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing, die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

2.3.11. In haar ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota verwijst verzoekster uitgebreid naar algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië. De Raad merkt op dat deze informatie niet relevant is voor zover zij betrekking heeft op de situatie van de LGBTQI-gemeenschap en politieke opposanten in Georgië. Wat betreft de informatie inzake geweld tegen vrouwen, benadrukt de Raad dat een vrees voor vervolging *in concreto* dient te worden aangetoond en dat het louter aanleveren van algemene informatie hiervoor geenszins afdoende is. In deze kan dienstig worden verwezen naar de voorgaande vaststellingen onder punt 2.3.8. van het onderhavig arrest waaruit blijkt dat geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid in hoofde van verzoekster uit de psychologische problemen van haar vader en de gevolgen die dit voor haar heeft. Deze informatie vermag geen afbreuk te doen aan deze pertinente vaststellingen. Los van dit relaas, geeft verzoekster – die thans acht jaar oud is en al enkele jaren in België verblijft – niet de minste persoonlijke invulling aan deze beweerde vrees. Met een loutere verwijzing naar algemene informatie inzake huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen in Georgië, maakt zij in ieder geval geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij ten aanzien van Georgië een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade dient te koesteren. Daarnaast stelt de Raad vast dat door verzoekster in het kader van de administratieve procedure van haar beschermingsverzoek op geen enkel moment melding werd gemaakt van een vrees in haar hoofde voor huiselijk geweld of geweld omdat zij vrouw is. Dit doet dan ook reeds in ernstige mate twifelen aan de geloofwaardigheid van deze vermeende en hypothetische persoonlijke vrees. Ook met de overige informatie inzake de algemene situatie in Georgië slaagt verzoekster er niet in een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Zij komt immers niet verder dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in Georgië zonder deze te betrekken op haar persoon.

2.3.12. Tot slot voert verzoekster in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde paspoort en geboorteakte zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.13. Verzoekster kan tot slot bezwaarlijk ernstig worden genomen waar zij ter terechtzitting bij monde van de voor haar aanwezige advocaat laat gelden dat zij ook ten gevolge van haar Jezidi-etnie vervolging zou riskeren in haar land van herkomst omdat zij bij terugkeer het risico zou lopen te worden uitgehuwelijkt. Verzoekster formuleerde eerder in de loop van haar procedure internationale bescherming immers nergens enige, aan haar etnische origine gerelateerde vrees. Dat zij bij een terugkeer ten gevolge van haar etnie plots wel problemen zouden riskeren, mist dan ook iedere ernst. Dit geldt nog des te meer nu deze vrees op geen enkele manier concreet wordt onderbouwd.

2.3.14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor haar rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

2.3.15. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

2.3.16. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster niet kon worden gehoord omdat zij wegens haar jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, maar

dat haar moeder wel gehoord werd in haar naam. Tijdens dit onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en liet zij zich bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.17. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.18. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitevinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.19. Waar verzoekster uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYS